
Црна топола
украшена свицима
осветљава ноћ.

Јесење јутро,
последњи лист на липи
ишчекује ме.

Од многих
светова на планети,
ја бирам шуму.

Јеца дрвеће
под снажном секиром
старог дрвосече.

Црвени се свиб
крај сеоских путева.
Позна је јесен.

Уснула шума,
буди је страшан плъусак.
Храст подрхтава.

Мразопуцина
кору храста оденула
маховином.

Певај славују,
не прекидај арију,
слуша те пролеће.

Пчеле чекају
нестрпљиво да дрен
замирише.